

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

2021.gada 19.janvārī Nr. 1-6/1
Uz 07.12.2020 1-04/626-pav

Latvijas Republikas Satversmes tiesa
tiesa@satv.tiesa.gov.lv

Par viedokli lietā Nr.2020-52-01

Tiesībsargs ir saņēmis Latvijas Republikas Satversmes tiesas tiesneša Alda Laviņa 2020.gada 7.decembra Lēmumu par pieaicināto personu lietā Nr.2020-52-01, ar kuru tiesībsargs atzīts par pieaicināto personu lietā Nr.2020-52-01 „Par Elektroenerģijas tirgus likuma 31.⁴ panta pirmās daļas otrā teikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1.pantam un 105.panta pirmajam teikumam” (turpmāk – lieta Nr.2020-52-01) un ir uzaicināts rakstveidā izteikt viedokli par lietā apstrīdētās normas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1. un 105.panta pirmajam teikumam un citiem jautājumiem, kuriem tiesībsarga ieskatā varētu būt nozīme šīs lietas izskatīšanā. Ar šo lēmumu tiesībsargam ir arī nosūtītas sabiedrības ar ierobežotu atbildību “[A]” un [B] rajona [C] pagasta zemnieku saimniecības “[D]” (turpmāk – kopā sauktas Pieteicējas) 2020.gada 17.augusta Konstitucionālās sūdzības, uz kuras pamata ir ierosināta lieta Nr.2020-52-01, kopija (turpmāk – Pieteikums) un Latvijas Republikas Saeimas (turpmāk – Saeima) 2020.gada 11.novembra Atbildes raksta (turpmāk – Atbildes raksts) kopija.

Ievērojot Tiesībsarga likumā noteikto tiesībsarga kompetenci, tiesībsargs sniedz viedokli par Pieteicēju norādītā īpašuma tiesību aizskāruma atbilstību Satversmes 105.panta pirmajam teikumam un tiesiskās paļāvības aizsardzību Satversmes 1.panta tvērumā, norādot turpmāko, ievērojot Pieteikumā lietotos saīsinājumus un to nozīmi.

[1] Pieteicējas uzskata, ka ar Elektroenerģijas tirgus likumu ar 31.⁴ panta pirmās daļas otro teikumu, kas paredz: “Ja ražotājam pirms minēto tiesību piešķiršanas ir piešķirts cits atbalsts elektroenerģijas ražošanai, to ieskaita elektrostacijas kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normas aprēķinā, turklāt šajā aprēķinā ieskaita periodu starp atbalsta periodiem” (turpmāk – apstrīdētā norma), ir pārkāptas Pieteicēju tiesiskā paļāvība, tostarp tiesiskās drošības princips, kas izriet no Satversmes 1.panta un Pieteicēju tiesības uz īpašumu, kas garantētas ar Satversmes 105.panta pirmo teikumu.

Pieteicējas norāda, ka viņu Pieteikuma “mērķis nav detalizēti analizēt 2016.gadā ieviesto pārkompensācijas mehānismu”, bet Pieteikuma “pamatā ir salīdzinoši šaurs ar pārkompensācijas mehānismu saistīts aspekts, t.i., jautājums, vai ir pamatoti IRR

aprēķinā iekļaut atbalsta maksājumus, ko AER ražotājs ir saņēmis pirms elektroenerģijas tirgus atvēršanas uzsākšanas 2007.gada 1.jūlijā un OI tiesību piešķiršanas attiecīgajiem AER ražotājiem, šajā gadījumā – Pieteicējiem”.¹

Pieteicēju ieskatā likumdevējs ar apstrīdēto normu ir centies panākt, ka “uz apstrīdētās normas pamata izdotajam normatīvajam aktam ir jānosaka un tas noteiks tādu IRR aprēķinu, kas ņems vērā un kurā tiks ieskaitīts arī cits, vēsturiski saņemts atbalsts elektroenerģijas ražošanai. Rezultātā, ņemot vērā, ka Pieteicējas vēl pirms OI sistēmas ietvaros piešķirtā atbalsta saņemšanas saņēma “citu atbalstu elektroenerģijas ražošanai” iepriekšējās DT sistēmas ietvaros, Pieteicējam tiks pārrēķināts IRR aprēķins”.²

Pieteicējas uzskata, ka apstrīdētajai normai nav leģitīma mērķa³, tā ir pretrunā Direktīvas 2018/2001 prasībām⁴, tā nav samērīga, proti, mērķi varētu sasniegt ar citiem saudzējošākiem līdzekļiem.⁵

[2] Satversmes 1. pantā definēts, ka Latvija ir neatkarīga demokrātiska republika. Satversmes tiesas praksē ir nostiprināta atziņa, ka no šajā pantā ietvertā demokrātiskās republikas jēdziena izriet valsts pienākums savā darbībā ievērot tiesiskas valsts pamatprincipus, tostarp tiesiskās paļāvības principu⁶ un tiesiskās drošības principu⁷.

Satversmes tiesa ir secinājusi, ka tiesisku paļāvību personai var radīt gan administratīvais akts, gan tiesību norma, gan atsevišķos gadījumos arī citāda valsts institūciju rīcība ar pietiekami augstu noteiktības pakāpi. Ja persona kādas tiesības jau ir ieguvusi, proti, ja tiesību norma tai jau ir piemērota, tad personas paļāvība uz šo tiesību saglabāšanu ir īpaši augsta un valsts iespējas šādu paļāvību aizskart ir aprobežotas ar stingrākiem kritērijiem⁸.

[3] Saeima Elektroenerģijas tirgus likumā ir paredzējusi elektroenerģijas ražotājiem tiesības pārdot un attiecīgi publiskajam tirgotājam pienākumu iepirkt OI ietvaros no AER un koģenerācijā saražotās elektroenerģijas atlikumu, kas palicis pāri pēc elektroenerģijas izlietošanas elektrostacijas vajadzībām, proti, noteikusi pašpatēriņa principu. Turklāt Saeima šajā likumā noteikusi, ka garantētās maksas un obligātā iepirkuma rezultātā radušās izmaksas par pamatotu cenu jāsedz visiem elektroenerģijas galalietotājiem.⁹

[4] Tiesībsargs konstatē, ka Pieteicējas ieguvušas tiesības pārdot to hidroelektrostacijās saražoto elektroenerģiju OI ietvaros attiecīgi ar Ekonomikas ministrijas 23.11.2007. lēmumu Nr. 8400-09-353 un 09.02.2009. lēmumu Nr. 1-6.1-53 “Par tiesību piešķiršanu pārdot obligātā iepirkuma ietvaros elektroenerģiju, kas saražota, izmantojot atjaunojamos energoresursus”, nosakot katrai no Pieteicējam lielāko iespējamo konkrētu elektroenerģijas iepirkuma apjomu MWh.

OI cena Pieteicējam tika noteikta ar normatīvo regulējumu un individuāliem tiesību aktiem – attiecīgi Ekonomikas ministrijas 03.07.2017. lēmumu Nr. 1-6.1-179 un

¹ Pieteikuma 44.punkts.

² Pieteikuma 84.punkts.

³ Pieteikuma 1.7.sadaļa.

⁴ Pieteikuma 192.,193. punkts.

⁵ Pieteikuma 197.punkts.

⁶ Satversmes tiesas 1998. gada 10. jūnija sprieduma lietā Nr. 04-03(98).

⁷ Satversmes tiesas 2004. gada 25. oktobra sprieduma lietā 2004-03-01 8. punkts.

⁸ Satversmes tiesas 2009. gada 26. novembra sprieduma lietā Nr. 2009-08-01 24. punkts.

⁹ Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.2018-16-03 11.punkts.

29.12.2017. lēmumu Nr.1-6.1-381 “Par cenas diferencēšanas koeficienta pārkompensācijas novēršanai piemērošanu”.

[5] Atbilstoši tiesiskās palāvības principam valsts iestādēm savā darbībā jābūt konsekventām attiecībā uz to izdotajiem normatīvajiem aktiem un jāievēro tiesiskā palāvība, kas personām varētu rasties saskaņā ar konkrētu tiesību normu¹⁰.

[6] Līdz ar to tiesībsargs uzskata, ka Pieteicējam varēja rasties tiesiskā palāvība, prognozējot savus ieņēmumus un peļņu.

[7] Izvērtējot kādas tiesību normas atbilstību Satversmes 1. pantā noteiktajiem tiesiskās valsts principiem, jāņem vērā tas, ka šo principu izpausme dažādās tiesību jomās var atšķirties¹¹.

[8] Satversmes tiesa ir noteikusi, ja lietā apstrīdēta tiesību normas atbilstība gan tiesiskās palāvības principam, gan arī Satversmes 105. pantam, apstrīdētās normas atbilstība Satversmes 1. pantam jāvērtē kopsakarā ar Satversmes 105. pantu.¹²

Tādējādi konkrētajā lietā apstrīdētās normas atbilstība Satversmes 1.pantā ietvertajam tiesiskās palāvības principam tiek vērtēta kopsakarā ar Satversmes 105. pantu.

[9] Satversmes 105.panta pirmajā teikumā definēts, ka ikvienam ir tiesības uz īpašumu.

Par īpašumu var tikt uzskatīti tādi prasījumi, kuru izpildi varētu pieprasīt, ja pastāvētu skaidrs tiesisks pamats. Arī nākotnes ienākumi uzskatāmi par īpašumu tad, ja tie jau ir nopelnīti vai pastāv prasība, kuru var apmierināt.¹³ Turklāt prasījumam ir jābūt tādām, ko var uzskatīt par tiesisku.¹⁴

It īpaši, Satversmes tiesa ir norādījusi, ka Satversmes 105.panta tvērumā ietilpst tiesības uz normatīvajā aktā noteiktu valsts tiešo atbalstu konkrētas naudas summas veidā, ja ir izpildītas noteiktas normatīvo aktu prasības.¹⁵

Vienlaikus 105.panta tvērumā ietilpst arī tādas mantiska rakstura tiesības, uz kurām personai ir radusies tiesiskā palāvība.¹⁶

Proti, Satversmes tiesa ir secinājusi, ka Ministru kabinets ir pilnvarots noteikt elektroenerģijas obligātā iepirkuma kārtību, kas aptver elektroenerģijas obligātā iepirkuma procedūras īstenošanu, obligātā iepirkuma uzraudzību un elektroenerģijas cenas noteikšanu.¹⁷

[10] Tādējādi tiesībsarga ieskatā, Pieteicēju tiesības pārdot hidroelektrostacijās saražoto elektroenerģiju OI ietvaros noteiktā apjomā par prognozējamu cenu, ietilpst Pieteicēju tiesību uz īpašumu tvērumā.

¹⁰ Satversmes tiesas 2002. gada 19. marta sprieduma lietā Nr. 2001-12-01 Secinājumu daļas 3.2. punkts.

¹¹ Satversmes tiesas 2006. gada 8. novembra sprieduma lietā Nr. 2006-04-01 15.2. un 15.3. punkts.

¹² Satversmes tiesas 2010. gada 6. decembra sprieduma lietā Nr. 2010-25-01 4. punkts.

¹³ Satversmes tiesas 2010.gada 27.oktobra sprieduma lietā Nr.2010-12-03 7.punkts un 2011.gada 3.novembra sprieduma lietā Nr.2011-05-01 15.2.punkts.

¹⁴ Satversmes tiesas 2010. gada 20. aprīļa lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2009-100-03 8.2. punkts.

¹⁵ Satversmes tiesas 2018.gada 18.decembra sprieduma lietā Nr. 2016-04-03 19.2 punkts un sk., piemēram, Satversmes tiesas 2010.gada 27.oktobra sprieduma lietā Nr.2010-12-03 8.–10.punktu.

¹⁶ Satversmes tiesas 2018.gada 18.decembra sprieduma lietā Nr. 2016-04-03 18.5 punkts.

¹⁷ Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr. 2018-16-03 12.punkts.

[11] Līdz apstrīdētās normas spēkā stāšanās laikam, kā arī līdz Pieteikuma iesniegšanai, OI kārtību noteica Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumi Nr.262 "Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību" (turpmāk – MK noteikumi Nr.262).

[12] Satversmes tiesa ir konstatējusi - kopš likumdevējs Elektroenerģijas tirgus likumā ir paredzējis valsts atbalsta sistēmu elektroenerģijas ražošanai, tās uzraudzības kārtība ir pastāvīgi pilnveidota.¹⁸

[13] Tā ar Ministru kabineta 2016. gada 5. jūlija noteikumiem Nr. 444 "Grozījumi Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumos Nr. 262 "Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību"", kas stājās spēkā 2017.gada 1.maijā, ir noteikts regulējums - nosacījumi pārkompensācijas izvērtēšanai un novēršanai, izmantojot IRR aprēķinu un pārkompensācijas koeficienta noteikšanu, ja IRR pārsniedz 9%.

Vienlaikus MK noteikumi Nr.262 tika papildināti ar 63.⁸ punktu, kura otrais teikums noteica, ka par atbalsta perioda sākumu ir uzskatāms brīdis, kad ražotājs sācis izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pantu. Tika izmainītas formulas, ar ko komersantiem, kuri šajos noteikumos noteiktajā kārtībā ir ieguvuši tiesības pārdot no AER saražoto elektroenerģiju OI ietvaros, aprēķināja pārdošanas cenu elektroenerģijas apjomam, ko tie ir tiesīgi pārdot OI ietvaros, esošajām formulām piemērojot reizinātāju "s"¹⁹, kas ir cenas diferencēšanas koeficients pārkompensācijas novēršanai (turpmāk – formulas).

[14] Satversmes tiesa konstatējusi, ka pārkompensācijas aprēķins ir matemātisks aprēķins, kas tiesiskajā regulējumā ieviests ar mērķi ierobežot valsts atbalsta maksājumus gadījumos, kad elektroenerģijas ražotājs kopumā valsts atbalsta veidā saņēmis līdzekļus, kas ir pārmērīgi valsts atbalsta mērķu sasniegšanai. Šāda aprēķina mērķis ir noteikt, vai elektrostacija laikā, kad tai ir piešķirts valsts atbalsts, to saņēmusi saprātīgā apjomā un nepieciešamības gadījumā novērst konstatēto pārkompensāciju. Ja tiek konstatēts, ka kopējais saņemtais atbalsts ir pārmērīgs, tiek piemērots cenas diferencēšanas koeficients, kas samazina valsts atbalsta summu, kuru elektroenerģijas ražotājs ir tiesīgs saņemt par saražoto elektroenerģiju. Pārkompensācijas aprēķins ieviests tādēļ, ka sākotnējais valsts atbalsta mehānisms nebija ilgtspējīgs un radīja bažas par elektroenerģijas cenas pārmērīga pieauguma iespējamību. Tāpēc ir izstrādāts stabilāks, ilgtspējīgs risinājums. Mērķis bijis izveidot tādu atbalsta mehānismu, kura izmaksas būtu prognozējamās.²⁰

¹⁸ Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr. 2018-16-03 13. punkts.

¹⁹ Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumu Nr.262 "Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību" 37.punktā noteikts, ka komersantiem, kuri šajos noteikumos noteiktajā kārtībā ir ieguvuši tiesības pārdot no atjaunojamiem energoresursiem saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, pārdošanas cenu elektroenerģijas apjomam, ko tie ir tiesīgi pārdot obligātā iepirkuma ietvaros, aprēķina, izmantojot šādas formulas:

37.11. hidroelektrostacijām ar uzstādīto elektrisko jaudu līdz 5 MW 10 gadus no šo noteikumu 11.punktā minētā lēmuma pieņemšanas dienas:

$$C = 159 \times k \times s;$$

37.12. hidroelektrostacijām ar uzstādīto elektrisko jaudu līdz 5 MW 10 gadus pēc šo noteikumu 37.11.apakšpunktā minētā termiņa: $C = 159 \times k \times 0,8 \times s.$

²⁰ Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.2018-16-03 15.punkts.

[15] Vērtējot Ministru kabineta noteikumu Nr.262 63.⁸ punkta²¹ pēdējā teikuma - “Par atbalsta perioda sākumu ir uzskatāms brīdis, kad ražotājs sācis izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pantu” satversmību, Satversmes tiesa ir norādījusi, ka Ministru kabinets ar apstrīdētajām normām, kas regulē pārkompensācijas aprēķinu, ir izveidojis kārtību, kas paredz nākotnē novērst konstatēto pārkompensāciju elektroenerģijas ražotājiem, kuriem tā radusies, izmantojot Elektroenerģijas tirgus likumā paredzētās tiesības, un šis pārkompensācijas novēršanas mehānisms ir saskaņots ar Eiropas Komisiju.²²

Satversmes tiesa secinājusi, ka pārkompensācijas aprēķinā tiek ņemti vērā atbalsta maksājumi par elektrostaciju, kurus komersants saņēmis laikā, kad izmantojis saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma normām piešķirtās tiesības, norādot, ka IRR aprēķinā nav jāņem vērā līdz Elektroenerģijas tirgus likuma spēkā stāšanās brīdim saņemto valsts atbalstu.²³

[16] Tiesiskās palāvības princips citastarp prasa aizsargāt palāvību, kas personai radusies uz noteiktu tās tiesību saglabāšanu vai īstenošanu. Tas ietver valsts pienākumu pildīt saistības, ko tā uzņēmusies pret personām. Tomēr tiesiskās palāvības princips neizslēdz valsts iespēju grozīt pastāvošo tiesisko regulējumu. Pretēja pieeja novestu pie valsts nespējas reaģēt uz mainīgajiem dzīves apstākļiem. Vienlaikus, arī grozot tiesisko regulējumu, valstij ir jāņem vērā tās tiesības, uz kuru saglabāšanu vai īstenošanu personai var būt izveidojusies likumīga, pamatota un saprātīga palāvība. Tiesiskās palāvības princips prasa, lai valsts, mainot normatīvo regulējumu, ievērotu saprātīgu līdzsvaru starp personas palāvību un tām interesēm, kuru nodrošināšanas labad regulējums tiek mainīts.²⁴

[17] Tomēr valstij ir pienākums pastāvīgi pārbaudīt un, ja nepieciešams, pilnveidot valsts pārvaldes sistēmu.²⁵

Satversmes tiesa norādījusi, ja Saeima uzskata, ka nepieciešams noteikt citādu pārkompensācijas aprēķinu, tā ir tiesīga lemt par to.²⁶

[18] Saeima ar 2020.gada 30.janvāra likumu “Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā” pieņēma apstrīdēto tiesību normu.

Vienlaikus Saeima ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.panta ceturto daļu pilnvaroja Ministru kabinetu pieņemt regulējumu OI kārtībai un ar Elektroenerģijas tirgus likuma pārejas noteikumu 77.punktu noteica ievērot IRR aprēķinā līdzšinējo kārtību, līdz Ministru kabinets izstrādās un pieņems jaunu atbilstošu normatīvo regulējumu.

²¹ Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumu Nr.262 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamās energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību” 63.⁸ punktā noteikts, ja elektroenerģijas ražotājs izmanto tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29. pantu, piecus pilnus kalendāra gadus, ieskaitot gadu, par kuru tiek iesniegts šo noteikumu 60. punktā minētais pārskats, un komersants nav iesniedzis šo noteikumu 63.18 punktā minēto aprēķinu, birojs divu mēnešu laikā pēc minētā pārskata saņemšanas veic aprēķinu par elektrostacijas kopējo kapitālieguldījumu iekšējo peļņas normu visam atbalsta periodam saskaņā ar šo noteikumu 10. pielikumu. Par atbalsta perioda sākumu ir uzskatāms brīdis, kad ražotājs sācis izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29. pantu.

²² Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.2018-16-03 15.2.punkts.

²³ Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.2018-16-03 15.2. punkts.

²⁴ Satversmes tiesas 2009. gada 26. novembra sprieduma lietā Nr.2009-08-01 23. punkts un 2010.gada 7.februāra Lēmums par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2009-42-0103.

²⁵ Satversmes tiesas 2006.gada 16.oktobra sprieduma lietā Nr.2006-05-01 18.punkts un Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.2018-16-03 14.punkts.

²⁶ Satversmes tiesas 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.2018-16-03 16.punkts.

[19] 2020.gada 2. septembrī Ministru kabinets pieņēma noteikumus Nr.560 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus energoresursus, kā arī par cenu noteikšanas kārtību un uzraudzību” (turpmāk – MK noteikumi Nr.560), saglabājot formulas nemainīgas.

MK noteikumu Nr.560 anotācijā norādīts, ka līdz ar grozījumiem Elektroenerģijas tirgus likumā, kas stājās spēkā 2020. gada 15. februārī, pārkompensācijas novēršanas mehānisms tika nostiprināts arī likumā, vienlaikus uzdodot Ministru kabinetam izstrādāt jaunu IRR aprēķina veikšanas kārtību. Minēto kārtību Ekonomikas ministrija plāno izstrādāt pēc tam, kad būs noslēgusies Ekonomikas ministrijas izsludinātā iepirkuma “Priekšlikumu un elektronisku rīku izstrāde kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normas aprēķināšanas un pārkompensācijas novēršanas metodikas pilnveidei elektroenerģijas ražotājiem” rezultātu izvērtēšana, veicot attiecīgus grozījumus šajos Ministru kabineta noteikumos. Atbilstoši Elektroenerģijas tirgus likuma pārejas noteikumu 77. punktam līdz minētās kārtības spēkā stāšanās dienai Būvniecības valsts kontroles birojs kopējo kapitālieguldījumu IRR izvērtēšanu veiks saskaņā ar kārtību, kādu nosaka MK noteikumi Nr. 262.²⁷

Izstrādājot kopējo kapitālieguldījumu IRR aprēķināšanas kārtību, Ekonomikas ministrija konsultēsies ar Eiropas Komisiju par nelikumīga valsts atbalsta atgūšanas metodoloģiskajiem pamatprincipiem, t.sk. par vēsturiskā atbalsta pirms 2007.gada iekļaušanu pārkompensācijas aprēķinā.²⁸

[20] Tiesībsargs secina, ka šobrīd nav apstiprinājies Pieteicēju īpašuma tiesību ierobežojums ar apstrīdēto normu, jo līdz šim nav izstrādāta kārtība, kādā tiek aprēķināts IRR.

Ar cieņu
tiesībsargs

Juris Jansons

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

²⁷ Ministru kabineta noteikumu projekta “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus energoresursus, cenu noteikšanas kārtību un uzraudzību” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija), sadaļa “Elektrostaciju pārkompensācijas novēršana”, 6.lpp.

²⁸ Ministru kabineta noteikumu projekta “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus energoresursus, cenu noteikšanas kārtību un uzraudzību” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija), sadaļa “Elektrostaciju pārkompensācijas novēršana”, 6.lpp.